MAASEUDUN TULEVAISUUS
Maa- ja metsätaloustuottajajärjestön äänenkannattaja – Perustettu 1916

Päätoimittaja
Lauri Kontro

Toimituspäälliköt
Jussi Martikainen
Tiina Taipale

Poikkeuksellisiin luonnon ilmiöihin varautuminen on Suomessa edelleen luvattoman heikolla tolalla. **SAVON SANOMIEN PÄÄKIRJOITUKSESTA**

Niinistö paalutti Suomen linjan

Tasavallan presidentin Sauli Niinistön uudenvuoden puhe oli selkeä kokonaisuus ulkopolitiikkaa, turvallisuutta ja taloutta.

Niinistö linjasi selkeästi Suomen linjan ulko- ja turvallisuuspolitiikassa. Puhetta oli osattu odottaa. Ulkopolitiikasta viime aikoina käytetyt eräät puheenvuorot, erityisesti pääministeri Alexander Stubbin pari esiintymistä, on otettu vastaan pienellä hämmennyksellä.

Niinistö lähti liikkeelle ajankohtaisesta Ukrainan kriisistä ja totesi selväsanaisesti, että Suomi ei voi hyväksyä tapahtuneita kansainvälisen oikeuden loukkauksia. Sota on nyt todellisuutta Euroopassa. Suomi on tuominnut Venäjän suorittaman laittoman Krimin valtauksen ja Venäjän toiminnan Itä-Ukrainassa.

Presidentin toteamus on paikallaan. Kansainvälinen oikeus on tärkeä kaikille, mutta erityisen tärkeä se on pienille valtioille. Suomi on aina korostanut kansainvälisen oikeuden merkitystä valtioiden välisten suhteiden peruskivenä.

Suomi itse tuntee jännitteet lähialueillaan sodan seurauksena. Niinistö sanoi, että Suomi tukee ja hakee toimia ratkaisun löytämiseksi. Suomi myös pyrkii pitämään keskusteluyhteytensä Venäjän kanssa tiiviinä.

Juuri viime viikolla kerrottiin Niinistön käyneen puhelinkeskustelun Venäjän presidentin Vladimir Putinin kanssa. Niinistö on jatkanut aktiivisuuttaan rauhanponnistelijana.

”Kaikkina aikoina Venäjä on ja pysyy Suomen naapurina”, Niinistö lausui. Ei liene väärin tulkita, että tässä oli suora viittaus Paasikiveen, Kekkoseen ja Koivistoon, jotka opettivat Suomen kansalle usein geopolitiikkaa ja kehottivat katsomaan kartasta, missä Suomi sijaitsee.

Niinistö nimitti Suomen politiikkaa aktiiviseksi vakauspolitiikaksi. Vakaudella on totuttu ymmärtämään sitä, että vallitsevia olosuhteita ei pyritä muuttamaan. Status quo, eli nykyisen asetelman säilyttäminen on siten Suomen intressissä.

Suomi nojaa turvallisuutensa aktiiviseen ulkopolitiikkaan sekä itsenäiseen puolustukseen. Presidentti lausui puolustuksesta puhuessaan mielenkiintoisen asian. Suomi, yhtenä harvoista Euroopan maista, on kylmän sodan jälkeenkin nähnyt sotilaallisen konfliktin mahdollisena uhkakuvana ja säilyttänyt sen vaatiman puolustuskyvyn.

Emme ole siis eläneet haavemaailmassa vaan tunnustaneet maailman raadollisuuden. Se on tarkoittanut myös sitä, että on varauduttu pahan päivän varalle.

HEIKKI SAUKKOMAA/LEHTIKUVA

Presidentti Niinistö linjasi ulkopolitiikkaa.

Suomi ei lähtenyt mukaan aseistariisuntatalkoisiin, joita harjoitettiin kaikkialla Länsi-Euroopassa. Tämän vuoksi meillä onkin edelleen suorituskykyiset puolustusvoimat ja yksi Euroopan maiden suurimmista reserveistä.

Presidentti ilmaisi kuitenkin huolensa armeijan tulevasta suorituskyvystä. Puolustusvoimat tarvitsee jatkossa lisäpanostuksia voidakseen ylläpitää valmiutensa toimia kaikissa tilanteissa.

Puolustuksen vahvistamiseen kuuluu myös yhteistyö Ruotsin kanssa. Suomi ja Ruotsi eivät suunnittele puolustusliittoa, mutta ne voivat tehdä paljon yhteistyötä muutoin. Materiaalihankinnoissa ja yhteisissä valvontatoimissa tämä on jo arkipäivää.

Presidentin kanta paljon puhuttuun Nato-jäsenyyteen oli odotettu. Suomi tekee yhteistyötä Naton kanssa jatkossakin. ”Sanomattakin on selvää, että jäsenyyttä on aina mahdollista hakea, jos niin haluamme”, presidentti lausui.

Lause tarkoittaa sitä, että Nato-jäsenyys ei ole ajankohtainen asia. Turvallisuuspoliittisessa keskustelussa onkin varsin vähän sivuttu niitä seurauksia, mitä Suomen Nato-jäsenyys voisi vakauspolitiikan kannalta merkitä.

Julkisuudessa Nato-jäsenyyden innokkaat kannattajat ovat näkyvimmässä roolissa ja on luonnollista, että näissä puheenvuoroissa eivät ensisijaisesti painotu ne riskit ja ongelmat, mitä mahdollinen jäsenyys etujen lisäksi toisi mukanaan.

Presidentti Niinistön turvallisuuspoliittinen puhe oli hyvä. Puhe teki myös selväksi, kuka ulkopolitiikkaa johtaa ja missä kaappi seisoo.

Status quo on Suomen intressissä.

Hiipparit liikkeellä

Muutama vuosi sitten maatiloilla alettiin tavata kutsumattomia vieraita, hiippareita. Tuntemattomat öiset kulkijat vierailivat karjasuojissa luvattomilla asioilla. Käyntien tarkoitusperät eivät aina käyneet ilmi.

Yleensä asialla olivat eläinaktivisteiksi sanotut ryhmät, jotka kuvasivat karjasuojia. Eräät kuvista ja videoista päätyivät jopa valtakunnallisen yleisradioyhtiön ohjelmiin. Osa materiaalista oli autenttista, osa selvästi vääristeltyä.

Hiippailijat lienevät samanlaista porukkaa, joka on tunnettu iskuistaan turkistarhoille. Turkistarhoilla syyllistyttiin omaisuuden tuhoamiseen ja ilkivaltaan sekä eläinrääkkäykseen. Monet eläimistä, joita ei saatu kiinni, menehtyivät vapaudessa ilman ruokintaa. Osasta, varsinkin minkeistä, tuli taas ympäröivän luonnon häiriötekijöitä ja tuholaisia.

Tiedot eri puolilta Suomea kertovat, että hiippailijoista ei ole vieläkään päästy eroon. Kuten lehtemme kertoi (MT 31.12.), havaintoja navettoihin tunkeutumisista tehdään jatkuvasti.

Laukaassa on tuottajayhdistys järjestänyt oman hälytysverkostonsa, jonka avulla hiippailijoista saadaan nopeasti varoitus naapureille tekstiviestillä.

Kaikki hiippailijat eivät ole eläinaktivisteja ja salakuvaajia. Maatiloilla on tavattu myös varkaita. Varsinkin polttoainevarkaudet ovat suosittuja. Maatiloilla on öljysäiliöissä polttoöljyä ja dieseliä yleensä niin paljon, että se kiinnostaa ammattirosvojakin.

Maatiloillakin kannattaa ottaa käyttöön kameravalvonta, aina kun on syytä epäillä laitonta toimintaa. Ja jos jotain kaikesta huolimatta tapahtuu, soitto poliisille on välttämätön.

VIERASYLIÖ

Nostetaan Suomi suosta

Maaseudun yrittäjä koki monia pettymyksiä kuluneen vuoden aikana. Toisaalta luonnon, politiikan ja markkinatalouden ristiaallokossa elävät ihmiset tietävät, että uusi vuosi ja uusi kasvukausi ovat aina myös orastavan toivon aikaa.

Maatalousmarkkinat ovat vajonneet taantumaan. Syitä on monia.

Maailman viljamarkkinat sukelsivat hyvän sadon vuoksi. Myös biopolttoainebuumi tasoittui halvemman öljyn ja maakaasun myötä. Puintikauden sateet aiheuttivat vielä ylimääräisen riesan suomalaisille tuottajille.

Kotimaassa kuluttajien ostovoima jatkoi hiipumistaan. Tämä on haitallista kotimaiselle ruokasektorille. Tuotantomme perustuu korkeaan laatuun, jonka tuottaminen on tietysti kalliimpaa kuin väljemmin säädellyn tuontiruuan. Kun hinnan merkitys kuluttajien ostopäätöksissä korostuu, kotimainen ruoka menettää asemiaan.

Ruoka-alan yhdessä tekemä laatutyö ja kuluttajaviestintä on silti tuottanut tulosta. Asiat voisivat olla paljon huonommin. Kuluttajan luotto kotimaiseen on edelleen vahva.

Kaiken kukkuraksi maatalousyrittäjät saivat kantaakseen kovan taakan, kun ruuan vienti Venäjälle katkaistiin.

Tähän markkinasotkuun ei ole odotettavissa nopeaa korjausta. Maatalousyrittäjillä on edessä tiukan taloudenpidon vuosi. Tämä heijastuu laajasti monelle muullekin alalle suomalaisessa talouselämässä.

Markkinoiden romahdus paljasti karulla tavalla maatalouspolitiikan ongelmat. EU:lla on hyvin vähän keinoja tilanteen vakauttamiseen. Markkinoiden tasaamiseksi luodut menetelmät on purettu parempina aikoina. Kykyä nopeaan uusiutumiseen ei ole.

Byrokratia kuriin

Maatalousyrittäjän pitäisi saada keskittyä tuotannon tehokkuuden virittämiseen, markkinoilla toimimiseen ja tilan talouden vakauttamiseen. Nyt aika menee hallinnon suoltamia lomakkeita täyttäessä ja erilaisiin valvontoihin paneutuessa.

Uusi EU:n maatalouspolitiikka näkyy maatilojen arjessa vuoden 2015 alusta alkaen. Koulutus on tarpeen jokaiselle yrittäjälle. Muutokset järjestelmissä ovat sen verran mittavia. EU:n erikoisuuksia on se, että sinänsä heppoinen uudistus johtaa näin suureen byrokratian paisumiseen.

MTK varmistaa, että politiikkauudistuksen toimeenpanossa etsitään aina lakipykälien mahdollistama pienimmän riesan tie. Jos lainsäädännössä ilmenee virheitä ja mielettömyyksiä, teemme kaikkemme, jotta niiden korjaamiseen ryhdytään välittömästi. Vaadimme ja valvomme, että tukimaksatusten aikataulu ei jää kiinni ainakaan kotimaan tehottomuudesta.

Samalla kun tämä uudistus teetättää vielä töitä, on katse suunnattava jo seuraavaan maatalousuudistukseen. Ensi vuosikymmenen maatalouspolitiikan valmistelu alkaa välittömästi. Paras vaikuttamisen paikka on heti uudistuksen alkumetreillä.

Työpaikat ensin

EU:n tulevaisuutta rakennetaan uuden, viime syksynä työnsä aloittaneen Junckerin komission johdolla. Komission alkutaival on lupaava. Painopiste on kasvun ja työpaikkojen luominen. Historiallista on se, että komissio näkee luomansa byrokratian esteeksi yritystoiminnalle ja talouskasvulle. Turhia lainsäädäntöhankkeita on jo pantu jäihin.

MTK on ottanut aktiivisen roolin kauppapolitiikan edunvalvonnassa. Huono sopimus varsinkin USA:n kanssa voi tuoda suuria vaikeuksia maataloudelle ja kaikille pienyrityksille. Vaikutamme myös siihen, että uusi energia- ja ilmastopolitiikka luo mahdollisuuksia uusiutuvien luonnonvarojen lisääntyvälle käytölle.

Vaikka politiikassa riittää työsarkaa, ensi vuoden edunvalvonnassa panostetaan markkinoiden parempaan toimintaan. Alkutuottajan asemaa pitää vahvistaa niin ruoka-, puu- kuin energiamarkkinoilla. Jäsentemme talous ei kestä alisuoriutumista tarjontaketjujen missään osassa.

Metsäsektori on onneksi tuonut valoa Suomen synkkään taloustilanteeseen. Paperin myynnin väheneminen voidaan korvata uusilla tuotteilla. Metsä- ja energiateollisuuden investointien myötä suomalainen metsänomistaja voi luottaa siihen, että puulla on kysyntää myös tulevaisuudessa. Puun riittävyys mahdollistaa vielä monet uudet investoinnit.

Kuluttajan luotto kotimaiseen on edelleen vahva.

Kataisen hallitus väistyi historiaan ja uusi Stubbin hallitus toimii tulevan kevään eduskuntavaaleihin saakka. Olipa tuleva hallituspohja millainen tahansa, on varmaa, että vastassa on ongelmien vuori ja työtä talouden kasvun käynnistämiseksi sekä julkisen talouden rakenteellisten ongelmien ratkaisemiseksi.

Maaseudun yrittäjät odottavat uudelta hallitukselta politiikan suunnan muutosta. Biotalouden kasvu edellyttää, että maaseudun, yrittäjien ja yksityisen omistusoikeuden arvostus politiikassa kohenee. Tämän tulee näkyä kaikilla politiikan aloilla.

Jokaisen puolueen, ehdokkaan ja äänestäjän kannattaa tutustua MTK:n vaaliohjelmaan ”Nostetaan Suomi suosta”. Siinä on oiva ohjenuora parempaan huomiseen.

MTK uudistuu

Alkanut vuosi merkitsee suurta muutosta myös MTK-järjestössä. Metsänhoitoyhdistykset liittyvät keskusliiton jäseniksi ja samalla jokainen metsänhoitoyhdistyksen jäsen pääsee nauttimaan MTK:n jäsenpalveluista.

MTK:n palvelukokonaisuus on nyt kattavampi ja laadukkaampi. Sujuvalla alueellisella yhteistyöllä voimme vaikuttaa entistä paremmin kunta- ja maakuntatason kysymyksiin. Maaseudun elinkeinojen äänen tulee kuulua vahvana, kun tulevilla päätöksillä etsitään menestyksen avaimia koko Suomen hyvinvoinnille.

Metsänomistajien liitot eivät jatka toimintaansa. Liittojen henkilökunnalle ja luottamushenkilöille kuuluu suuri kiitos metsänomistajan puolesta tehdystä työstä. Tätä työtä jatkamaan MTK on rakentanut uuden alueorganisaation, jonka työ tulee taatusti vuoden mittaan hyvin tutuksi.

Metsänhoitoyhdistykset tuntevat parhaiten alueensa metsät ja puumarkkinat. Tätä tietoa on jokaisen metsistään ja niiden tuotosta kiinnostuneen syytä hyödyntää. MTK-jäsenyys kannattaa sekä paikallisen tuottajayhdistyksen että metsänhoitoyhdistyksen kautta. Kattavien palvelujen lisäksi jäsenyys antaa mahdollisuuden vaikuttaa asioihin paikallistasolta aina Brysselin neuvottelupöytiin saakka.

Kiitos kuluneesta vuodesta jäsenet, yhteistyökumppanit ja henkilökunta! Maaseudun voimaa tarvitaan, kun Suomi ryhtyy kasvattamaan uuden kasvun ja hyvinvoinnin oraita.

Juha Marttila
Kirjoittaja on MTK:n puheenjohtaja.

RAHIKAINEN

LEHTIKATSAUS

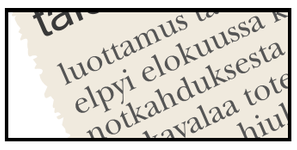

Työpaikat hillitsevät muuttoa

Työpaikat ovat avainasia muuttoliikkeen hillitsemiseksi maaseudulta kaupunkikeskuksiin kirjoittaa **Karjalainen**.

”Tarvitaan uudenlaista aluepolitiikkaa. Sellaista, joka pistää panoksia luontevasti kasvavien kaupunkikeskusten elinkeinojen ja palvelujen kehittämiseen, mutta myös maaseudulle korvamerkityin keinoin. Etenkin maaseudulle tarvitaan uutta ajattelua ja toimintamalleja työpaikkojen ja toimeliaisuuden lisäämiseksi. Se on avainkysymys kehityksen kääntämiseen.

Perinteinen maataloustyö siirtyy yhä harvempiin käsiin, joten muuta uutta maaseutuyrittämistä on tuettava ja kannustettava erilaisin keinoin, vaikkapa korvamerkityin verohelpotuksin tai työllistämispalkkioin. Luonnonvara- ja biotalouden kehittyminen tarjoaa polkua myös maaseutuyrittämisen lisääntymiselle. Yrittäjät tarvitsevat tukea ja rohkaisua.

Valtiovallan on tehtävä osansa. Maantiet, rautatiet ja tietoliikenneväylät on pistettävä kuntoon ja pidettävä kunnossa. Jos niiden annetaan rapautua, on pilkkaa puhuakaan maaseudun elinvoimaisuudesta.”

Avoimuutta uudistuksiin

Uudistukset ovat välttämättömiä, mutta niitä on tehtävä avoimesti, pohtii **Hämeen Sanomat**.

”Uudistuksia on valmisteltava niistä avoimesti kansalaisille tiedottaen.

Väitetään, että kansalaiset ovat muutosvastaisia. Varmasti niin onkin, jos he eivät tiedä, mistä on kysymys. Päättäjien on taustoitettava päätöksiä niiden kaikilta puolilta niin valtakunnan kuin kuntienkin tasolla.

Monesti kuulee poliitikkojen, mutta myös virkamiesten kertovan vain omaa näkökulmaa pönkittävän puolitotuuden. Se ei riitä. Rakenneuudistuksiin tähtäävät päätökset ovat vaikeita, silti niiden positiiviset ja negatiiviset vaikutukset pitää avata kansalaisille.”

KOLUMNI: LIISA YLI-KETOLA

Ikä ei ole ainakaan häpeä

Kyselen työkseni ihmisten ikää. Ennen se tuntui hieman kiusalliselta, varsinkin jos henkilö alkoi kysyä takaisin, että mitä ikä tähän muka liittyy. Vastaan, että lukijat haluavat tietää asioita täsmällisesti, he etsivät vertaisiaan ja vertailukohteita.

Nykyään iän kysyminen tuntuu samalta kuin sen, mitä harrastat, missä asut, mitä teet työksesi.

Oikeasti on kiinnostavaa tietää, minkä ikäisenä joku vaihtaa alaa, saa lapsen, lapsenlapsen, missä vaiheessa elämäänsä ryhtyy yrittäjäksi, luopuu maatilastaan, pääsee eläkkeelle tai päättää muuttaa ulkomaille.

Lehtiä lukiessani huomaan tarttuvani elämäntarinoihin sillä mielellä, että henkilöhän on minun ikäluokkaani tai vastaavasti, että hänhän on minua 20 vuotta nuorempi ja meillä on samanikäiset lapset – ja muutenkin peilailen mieluusti elämääni toisten elämään.

Onneksi valtaosa ihmisistä puhuu iästään rennosti. Ehkä ne, jotka eivät ikäänsä pysty kertomaan, suhtautuvat vanhenemiseensa kaikkein ahdistuneimmin.

Miksi ikää pitäisi peitellä?

Viisaasti ikääntynyttä ei häiritse vaikka joskus menee pahasti hakoteille.

liisa.yli-ketola@maaseuduntulevaisuus.fi

Viime viikkoina olen vieraillut useissa eläkeläisten tilaisuuksissa, joissa on ollut suorastaan pakko kysyä ikä kahteenkin kertaan, koska päältä päin ei todellakaan näe, onko ihminen 65 vai 76.

Ihanimpia ovat kohtaamiset sellaisten eläkeläisten kanssa, jotka ovat ylpeitä siitä, että he ovat sukunsa vanhimpia. He iloitsevat vanhuudesta ja siitä, että näkevät sukunsa jatkuvan.

Monissa kulttuureissa ikääntymistä edelleen onneksi arvostetaan. Miksei meillä Suomessakin voitaisi niin tehdä?

Kansakunta menee hakoteille, jos sillä ei ole älyä kuunnella kokeneiden ääntä. Tai ei ole muka varaa hoitaa huonokuntoisimpia vanhuksia laadukkaasti.

Nuoruuden ja nuorekkuuden yliarvostus pursuaa jo korvista – ei nuoruus, eikä varsinkaan tekonuorekkuus, tee ihmisestä automaattisesti fiksua tai vastaavasti vanheneminen pölvästiä.

Ikääntyminen ei tarkoita samaa kuin pysähtyneisyys. Kaukana siitä.

Olen tavannut valtavan avarakatseisia itseäni vanhempia ihmisiä – ja vastaavasti hyvin rajoittuneita, suppeaan tietomäärään nojautuvia itseäni nuorempia mielipideautomaatteja.

Työelämässä iästä tulee helposti tabu, jos kaikki avoinna olevat paikat täytetään itseisarvoisesti ”nuorilla lupauksilla” ja vanhimmasta päästä väkeä työnnetään ”putkeen”.

Mukavin työyhteisö on paikka, jossa on monen ikäistä väkeä, ja kaikki saavat olla reilusti sen ikäisiä kuin ovat pelkäämättä joutumista syrjityiksi.

Ikää ei tarvitse sen kummemmin peitellä tai yrittää henki hieverissä näyttää itseään kymmenen vuotta nuoremmalta.

Yksi alle kolmekymppinen työkaverini sanoi kerran, että haluaisi vanhentua viisaasti.

Sen jälkeen olen pohtinut paljon, millaista on viisas ikääntyminen. Ainakin se on sitä, että pystyy antamaan tunnustusta kaikenikäisille, se on kykyä sopivassa suhteessa antaa tilaa muille ja toisaalta olla itse aktiivisesti läsnä.

Ikääntyminen voi parhaimmillaan olla toiminnan lisääntymistä, näköalojen avartumista täysin uusille aloille, hullunkurisiakin kokeiluita. Viisaasti ikääntynyttä ei häiritse, vaikka joskus jokin hanke menee pahasti hakoteille. Epäonnistumisensa uskaltaa jo tunnustaa – ja sille voi hymyillä.

Konkarilla on varaa olla kampittamatta ketään, riitelemättä joutavista, kilpailematta kaikesta.

Toisaalta ei saa antaa periksi eikä varsinkaan menettää intohimoaan. Kannattanee nöyrästi opiskella kaikki työelämän uutuudet – tekniikkaa pelkäämättä.

Jo itsensä takia on ihanaa innostua ja antaa nuorempien innon tarttua.

Valittajaksi ei saa ryhtyä missään iässä. Se ei kaunista ketään. Viisas vanheneminen kaunistaa, kun ikävuotensa kantaa reilusti – ja suuntaa rohkeasti eteenpäin.

Toinen rumentava seikka marmatuksen ohella on besserwisser-asenne eli suomeksi jotenkin samaa kuin viisastelu. Ei vanhakaan ole kaikkea kokenut, nähnyt, kuullut, havainnut – ja jos siltä tuntuu, kannattaa ainakin tuntea vielä kerran uudelleen.